

--

Dans i vulkanens öga

Vi dansade

i vulkanens

glödande

dödande

öga.

Tiden

sved isblå.

Oförlåtande.

Dagarna.

Och nätterna.

Mina käras

brinnande kvarlevor.

De löjligt snopna

oseende blickarna.

Allt detta inget

var vårt.

I mina lungor

gul svaveldimmas

giftiga smekning .

Vid kanten

föll jag inte

Jag visste så väl.

Inget mer återstår

Ändå slutade jag aldrig

andas in

andas ut

Ändå

lever jag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Recycled Redhead 3.0 med Poeter.se id #232789 innehar upphovsrätten